

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudcem JUDr. Janem Dvořákem v právní věci **žalobce: P.H., nar. „X“, bytem „X“,** zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem, se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti **žalovanému: Krajský úřad Pardubického kraje, se sídlem Komenského nám. 125, 532 11 Pardubice,** v řízení o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Pardubického kraje ze dne 12.3.2015, č.j. KrÚ 14468/2015/ODSH/13,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému se toto právo nepřiznává.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se včasnou žalobou domáhal soudního přezkumu v záhlaví tohoto rozsudku označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo podle ust. § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „*správní řád*“) zamítnuto jako nepřípustné odvolání K.Z. podané proti rozhodnutí Magistrátu města Pardubic ze dne 19.1.2015, č.j. OSA/P-1232/14-D/25, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, v platném znění. Odůvodnění žalovaného rozhodnutí se opírá o skutečnost, že správní orgán I. stupně v řízení o přestupku neakceptoval plnou moc, kterou udělil žalobce K.Z., jako zmocněnci, a to z důvodu, že v době udělení plné moci, tj. k datu 7.11.2014, nebyla K.Z., nar.

„X“, zletilá. Žalovaný vycházel z odůvodnění rozhodnutí o přestupku, ve kterém správní orgán I. stupně blíže zdůvodnil, proč neakceptoval tuto plnou moc s tím, že žalobce byl s tímto postupem správního orgánu srozuměn, resp. byl seznámen s důvody, pro které nebyla tato plná moc správním orgánem I. stupně přijata. Proto i žalovaný, stejně jako správní orgán I. stupně, všechny písemnosti podané K.Z., tedy i odvolání proti rozhodnutí o přestupku, byly podány osobou k tomu neoprávněnou a z tohoto důvodu žalovaný zamítl odvolání podané jmenovanou osobou proti rozhodnutí o přestupku.

Žalobce v žalobě nesouhlasil se závěry správních orgánů týkajících se posouzení platnosti této plné moci K.Z., odkázal na ust. § 31 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, v platném znění (dále jen „OZ“). Uvedl, že když zákon o přestupcích umožňuje trestat osoby starší 15 let, kteří mohou samostatně vystupovat ve správním řízení v procesním postavení obviněného, je zřejmé, že též zákonodárce považuje volní vyspělost mladistvých na takové úrovni, aby byli schopni ve správním řízení samostatně vystupovat. Žalobce namítl, že není rozhodné, zda ke dni udělení plné moci byl tento zmocněnec způsobilý k právnímu jednání, neboť ke dni udělení plné moci právně jednal toliko zmocnitel, o jehož způsobilosti k právnímu jednání nebylo sporu. Zmocněnec pak jednal teprve v okamžiku, kdy akceptoval zmocnění, přičemž akceptace plné moci může probíhat konkludentně, provedení úkonu v řízení, ze kterého je zřejmé, že zmocněnec ví, že je věci zmocněn, má zájem v řízení jednat jménem účastníka. I v případě, že by správní orgán nepřihlížel k dřívější akceptaci plné moci nezletilým zástupce, nelze nepochybovat o tom, že nejpozději ke dni podání odvolání, tj. ke dni 19.2.2015, jednal zmocněnec K.Z. jménem žalobce a tímto jednáním konkludentně akceptoval plnou moc, dříve doručenou správnímu orgánu. Nejpozději ke dni podání odvolání nemohlo být pochyb o tom, že zmocněnec akceptoval plnou moc a na odvolání je tak nutno hledět jako na odvolání podané zástupcem účastníka řízení. Žalobce navrhl, aby soud žalované rozhodnutí zrušil.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkázal na své závěry obsažené v žalovaném rozhodnutí a dále na rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Navrhl, aby soud žalobu zamítl.

Žalobce v replice setrval na svých námitkách uvedených v žalobě.

Krajský soud přezkoumal žalované rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení vedeném podle ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, přičemž **dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům:**

Jak vyplývá z obsahu žalovaného rozhodnutí a rozhodnutí správního orgánu I. stupně, žalovaný považoval odvolání podané dne 19.2.2015 K.Z. za **nepřípustné z důvodu, že toto odvolání podala osoba k tomu neoprávněná, přičemž žalovaný vycházel ze skutečnosti, že správní orgán I. stupně v řízení o přestupku neakceptoval žalobcem zaslanou plnou moc, kterou udělil nezletilé K.Z.** Žalovaný vycházel ze závěru správního orgánu I. stupně o tom, že považoval zmocnění K.Z. jako nezletilé osoby za **neplatný právní úkon, když nedostatek zletilosti tohoto zmocněnce, a tedy i svéprávnosti K.Z., měl za následek neplatnost tohoto zmocnění.** Proto v souladu s tímto závěrem správního orgánu I. stupně dospěl žalovaný k tomu, že zamítl odvolání proti rozhodnutí o přestupku jako nepřípustné (§ 92 odst. 1 správního řádu).

V dané věci je tedy stěžejní otázkou, zda v dané věci obстоjí závěr správních orgánů o neplatnosti uvedeného zmocnění K.Z. žalobcem k jeho zastupování v přestupkovém řízení či nikoliv.

Z rozhodnutí obou správních orgánů a ze správního spisu vyplývá, a ostatně to není mezi účastníky nesporné, že po zahájení řízení o přestupku obdržel správní orgán I. stupně dne 10.11.2014 **plnou moc udělenou ke dni 7.11.2014 K.Z.** (čl. 18 správního spisu). Podle originálu této plné moci **zmocnil žalobce dne 7.11.2014 K.Z. k zastupování žalobce v přestupkovém řízení.** Správní orgán I. stupně pak posuzoval platnost tohoto zmocnění k uvedenému dni, tj. k datu 7.11.2014. Vycházel přitom správně z judikatury Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“), a to zejména z rozsudku NSS ze dne 7.8.2014, č.j. 10As 151/2014-33 a z rozsudku NSS ze dne 17.10.2014, č.j. 4As 171/2014-26, ze kterých vyplývá, že plná moc je pouze jednostranným prohlášením zmocnitele, jako účastníka správního řízení, především o rozsahu zmocnění a osoby, která byla zmocněna a dokládá, že se účastník správního řízení dohodl na svém zastoupení s jinou osobou (zmocněncem), a že mezi zmocněncem a zmocnitelem byla o tomto zastoupení uzavřena smlouva (ať již ústní či písemná). Ta má soukromoprávní povahu, typicky se jedná o smlouvu příkazní. Zároveň je v této judikatuře uvedeno (srov. rozsudek NSS ze dne 17.10.2014, č.j. 4As 171/2014-26), že obsahem plné moci (nebo také průkazu plné moci) musí být vedle jiných náležitostí (rozsah zmocnění, uvedení osoby zmocněnce, podpis zmocnitele) i datum, *„není-li její časové omezení vyjádřeno ve vlastním textu, aby bylo zřejmé, od kterého konkrétního okamžiku je zmocněnec oprávněn úkony za zastoupeného činit“*. Není tedy podstatné, jak tvrdí žalobce v žalobě, že by měl správní orgán přihlížet k datu akceptace plné moci, resp. není podstatné, jak žalobce namítl, že rozhodující je, zda plná moc byla akceptována tímto zmocněncem ke dni podání odvolání. Jak správně již správní orgán I. stupně s odkazem na výše citovanou judikaturu NSS uvedl, **plná moc je jen jednostranným prohlášením zmocnitele, kterým se jen dokládá, že účastník správního řízení, v dané věci žalobce, se dohodl na svém zastoupení se zmocněncem, tj. s K.Z., a že mezi tímto zmocněncem a zmocnitelem byla o tomto zastoupení uzavřena smlouva, která má soukromoprávní povahu a typicky se jedná o smlouvu příkazní** (srov. rozsudek NSS ze dne 17.10.2014, č.j. 4As 171/2014-26). **Z předmětné plné moci tak správně vyvodil správní orgán I. stupně a potažmo i žalovaný, že tato plná moc byla jen prohlášením o existenci již uzavřené smlouvy o zastoupení, ze které vyplývá, že žalobce K.Z. zmocnil dne 7.11.2014.** Jestliže tato plná moc jako průkaz k plné moci je jednostranným prohlášením zmocnitele, kterým se dokládá, že mezi žalobcem a zmocnitelem byla uzavřena smlouva týkající se tohoto zastupování žalobce v přestupkovém řízení, tak nelze s úspěchem tvrdit, jak to činí žalobce, že dle jeho názoru je *„rozhodující, zda plnou moc akceptoval ke dni podání odvolání“*. Plná moc jako uvedené jednostranné prohlášení je totiž právě potvrzením o tom, že **zmocnění již vzniklo**, tedy že ještě před datem vyhotovení plné moci muselo mezi žalobcem a K.Z. dojít k dohodě o zastupování, tj. k uzavření smlouvy (ať již ústní či písemné), která je soukromoprávní povahy. **Jestliže k datu vyhotovení plné moci byla K.Z. nezletilá, tak je logické, že když tato dohoda musela být uzavřena ještě před tímto datem, proto i v době uzavření této dohody tím spíše K.Z. musela být osobou nezletilou.** Správní orgán I. stupně a potažmo žalovaný **správně posoudily to, že tato plná moc obsahuje zmíněné potvrzení o vzniku této dohody, resp. jednostranné prohlášení zmocnitele o existenci tohoto zastoupení, a jestliže v této plné moci je uvedeno, že žalobce K.Z. zmocnil dne 7.11.2014, tak byla správně v přestupkovém řízení posouzena platnost tohoto zmocnění s přihlédnutím ke skutečnosti, že zmocněnec k tomuto datu**

nebyl osobou zletilou. A to, že k tomuto datu K.Z. nebyla osobou zletilou, nepochybuje ani žalobce v žalobě.

Žalobce dále zpochybnil samotnou skutečnost, že toto zmocnění považoval správní orgán za neplatný právní úkon z důvodu nezletilosti zmocněnce, když poukázal analogicky na to, že zákon o přestupcích umožňuje trestat osoby starší 15 let, kdy tito mohou v přestupkovém řízení samostatně vystupovat. V dané věci se však jednalo **o posouzení procesní způsobilosti K.Z., nikoliv jako obviněného v přestupkovém řízení**, ale jako zmocněnce žalobce v přestupkovém řízení. Je totiž třeba přihlídnout k tomu, že uzavřením dohody o zastupování žalobce jako obviněného z přestupku v přestupkovém řízení, a to smlouvy soukromoprávní povahy, zejména smlouvy příkazní, přebírá zmocněnec na sebe odpovědnost za výkon procesních práv jiné osoby, kdy nikoliv za sebe, ale za žalobce jako obviněného musí jednat v přestupkovém řízení tak, aby mu nezpůsobil svým jednáním škodu, a pokud se tak stane, je povinen ji nahradit (§ 2430, § 2913 o.z.). **Uzavření uvedené smlouvy o zastupování, která má soukromoprávní povahu, přičemž se jedná zejména o smlouvu příkazní (srov. rozsudek NSS ze dne 17.10.2014, č.j. 4As 171/2014-26), tak již podle názoru krajského soudu nelze přiřadit k právním jednáním, co do povahy přiměřeným rozumové vyspělosti nezletilé osoby, v daném případě K.Z. (§ 31 o.z.).**

V neposlední řadě je třeba vycházet ze skutečnosti, kterou žalobce zcela opomněl. Je již notrietou, že přestupkové řízení je svoji povahou řízením trestním, kdy přestupky je třeba pojímat jako právní kategorii „trestního obvinění“ ve smyslu čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, přičemž trestnost přestupků se řídí stejnými principy jako trestnost trestných činů a že kategorie správním právem neupravené je nutné vykládat podobně jako v trestní teorii a judikatuře. Proto jestliže pokud v trestním řízení není z hlediska zajištění kvalitní ochrany práv obviněných možné (a ani vůbec myslitelné), aby nezletilá osoba mohla zastupovat obviněného v trestním řízení, tak je třeba tento závěr obdobně aplikovat i v přestupkovém řízení. Ostatně ani občanský soudní řád nepřipouští takové zastoupení (§ 27 odst. 1 zák. č. 99/1963 Sb. v platném znění).

Jestliže tedy odvolací orgán při posouzení skutečnosti, zda K.Z. byla oprávněna podat odvolání proti rozhodnutí o přestupku, správně vycházel z uvedeného závěru správního orgánu I. stupně, který považoval uvedené zmocnění za neplatný právní úkon, když jak správně ten v odůvodnění rozhodnutí o přestupku uvedl, **„volba zmocněnce, který je nezpůsobilý z důvodu věku, jde k tíži obviněného, nikoliv správního orgánu“**, tak nepochybil. Žalobce nebyl na svých právech nijak krácen, když navíc správní orgán v rozhodnutí o přestupku žalobci sdělil, že *„nic nebrání obviněnému, aby udělil K.Z., příp. jiné osobě, novou plnou moc, která bude v souladu s právní úpravou“*. **Žalobce měl proto možnost napravit své pochybení spočívající v udělení plné moci nezletilé osoby, což však neučinil a krajský soud musel žalobu z výše zmíněných důvodů jako nedůvodnou zamítnout** (§ 78 odst. 7 s.ř.s.). Protože závěr a postup správního orgánu považoval soud za správný, přičemž skutkový stav věci byl dostatečně zjištěn, nebylo třeba provádět žalobcem navržené dokazování (zkoumáním rozumové vyspělosti K.Z. z pomoci žalobcem navržených důkazních prostředků u jednání soudu dne 20.1.2016). Další argumentaci právního zástupce žalobce u jednání soudu dne 20.1.2016 nepovažoval soud za takovou, která by byla způsobilá zvratit důvody tohoto rozhodnutí. Navíc obsahuje nový žalobní bod (námitku týkající se vady výroku rozhodnutí žalovaného), která byla vznesena po uplynutí zákonné lhůty k uvedení žalobních bodů, takže soud se jí nemohl věcně zabývat (§ 71 odst. 2 s.ř.s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když neúspěšný žalobce neměl právo na náhradu nákladů řízení a úspěšnému žalovanému soud toto právo nepřiznal, když mu žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 20. ledna 2016

JUDr. Jan Dvořák v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Vladimíra Píchová